

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: SGR 21/4848

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 22 december 2022 in de zaak tussen

<...>, te Wassenaar, eiseres

en

het college van burgemeester en wethouders van Wassenaar, verweerder
(gemachtigde: P.H. van den Berg),

Als derde-partij neemt aan het geding deel: <...>, handelend onder de naam **Tennispark “de Oude Eik”**, te Wassenaar, belanghebbende.

Procesverloop

In het besluit van 17 november 2020 (primaire besluit) heeft verweerder het verzoek van eiseres om handhavend op te treden in verband met het gebruik van twee padelbanen op het Tennispark “de Oude Eik”, afgewezen voor zover het verzoek zag op licht- en geluidhinder.

In het besluit van 11 juni 2021 (bestreden besluit) heeft verweerder beslist op het bezwaar van eiseres tegen het primaire besluit. Daarbij heeft verweerder (na heroverweging) vastgesteld dat sprake is van een beperkte overschrijding van het langtijdgemiddelde geluidniveau voor de avondperiode. Dit heeft geleid tot een waarschuwingsbrief aan belanghebbende. Voor het overige heeft verweerder het primaire besluit gehandhaafd.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.
Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank van 11 augustus 2021 is het door eiseres ingediende verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen.¹

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 25 november 2021, waarbij de zaak gevoegd is behandeld met de samenhangende zaken geregistreerd onder zaaknummers SGR 20/230, SGR 20/3178, SGR 20/5099, SGR 20/6337 en SGR 21/318. Eiseres is verschenen, vergezeld van <...>. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde, vergezeld van <...>, <...>, <...> en <...>. Namens belanghebbende is <...> verschenen. Na afloop van de zitting zijn de zaken weer gesplitst.

Naar aanleiding van wat ter zitting is besproken heeft de rechtbank de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak (StAB) benoemd als deskundige voor het instellen van een nader

¹ ECLI:NL:RBDHA:2021:9059.

onderzoek naar het geluidsniveau veroorzaakt door de padelbanen. De StAB heeft op 23 maart 2022 verslag uitgebracht van haar bevindingen. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld om op het verslag te reageren. De ingekomen reacties zijn vervolgens aan de StAB voorgelegd. De StAB heeft bij brief van 30 juni 2022 commentaar geleverd op de ingekomen reacties. Vervolgens zijn partijen nog één maal in de gelegenheid gesteld om hun standpunt over het uitgebrachte deskundigenrapport (nader) te bepalen. Daarna heeft de rechtbank het onderzoek gesloten en de uitspraakdatum bepaald op heden.

Overwegingen

Waar gaat deze zaak over?

1. Op het tennispark “De Oude Eik” aan het Ammonslaantje te Wassenaar zijn twee padelbanen aangelegd. Voor de padelbanen is een omgevingsvergunning afgegeven op 24 oktober 2017. Deze vergunning is sinds de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 29 mei 2019 onherroepelijk.²
2. Eiseres woont aan het [adres] in [woonplaats]. De achtertuin van dit perceel grenst direct aan de padelbanen. De kortste afstand tussen de padelbanen en de gevel van de woning van eiseres bedraagt circa 50 meter. Eiseres heeft verweerder op 14 februari 2020 verzocht handhavend op te treden tegen diverse activiteiten die plaatsvinden op het terrein van belanghebbende in het kader van de realisatie en het gebruik van de padelbanen. In deze zaak gaat het specifiek om de door eiseres ondervonden geluid- en lichthinder. Eiseres is van mening dat verweerder hiertegen dient op te treden.
3. Bij brief van 20 maart 2020 heeft verweerder aan eiseres laten weten dat het handhavingsverzoek wordt opgesplitst en dat de aspecten licht en geluid zullen worden beoordeeld door de Omgevingsdienst Haaglanden (hierna: ODH). ODH heeft zowel ten aanzien van geluidhinder als ten aanzien van lichthinder onderzoek gedaan en de resultaten neergelegd in een rapport van 3 november 2020 respectievelijk 24 maart 2020. In beide rapporten wordt geconcludeerd dat er geen sprake is van een overtreding. Bij het primaire besluit heeft verweerder op basis van deze rapporten het verzoek om handhaving van verzoekster voor wat betreft geluid- en lichthinder afgewezen.
4. Na bezwaar van eiseres hiertegen heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard en het primaire besluit gehandhaafd. Verweerder heeft zich hierbij gebaseerd op het geluidrapport van ODH van 3 november 2020, zoals aangepast op 8 juni 2021. Uit dit rapport volgt dat volgens de Handleiding meten en rekenen industrielawaai 1999 (HMRI 1999) een toeslag voor impulsvormig geluid van 5 dB(A) bij de gemeten waarde dient te worden opgeteld. Het langtijdgemiddelde geluidniveau $L_{Ae,LT}$ voor de avondperiode is vastgesteld op 48 dB(A). De normwaarde voor de avondperiode wordt daardoor met 3 dB(A) overschreden. Verweerder stelt zich ten aanzien van deze overschrijding van de geluidnorm op het standpunt dat vergunninghouder volgens het handhavingsbeleid eerst de gelegenheid tot herstel dient te krijgen alvorens echt tot handhaving wordt overgegaan. Wat de gestelde lichthinder betreft blijft verweerder van mening dat de voorschriften van de vergunning niet worden overtreden. Verweerder blijft daarom ook na bezwaar bij afwijzing van het verzoek om handhaving.

² ECLI:NL:RVS:2019:1746.

Bespreking van de beroepsgronden

5. Eiseres is allereerst van mening dat verweerder een onjuist beoordelingskader heeft toegepast. Zij verwijst in dat kader naar een drietal uitspraken waarin is geoordeeld dat bij sportbouwwerken de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) en niet het Activiteitenbesluit milieubeheer (het Activiteitenbesluit) van toepassing is.

6. Dit betoog slaagt niet. Een tennispark is een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer (Wm). Dat betekent dat niet de APV maar de geluidnormering zoals vastgelegd in het Activiteitenbesluit hier van toepassing is. De door verzoekster genoemde uitspraken zijn geen reden voor een ander oordeel. Twee daarvan zien niet op een tennisclub maar op een voetbalkooi, waarover wordt geoordeeld dat deze geen inrichting is in de zin van de Wm. De derde uitspraak betreft een civielrechtelijke uitspraak, waarin het om een heel ander beoordelingskader gaat.

Geluidhinder

7.1 Op grond van artikel 2.17 van het Activiteitenbesluit geldt voor de dag- en avondperiode op de gevel van een gevoelig gebouw een normwaarde voor het langtijdgemiddelde geluidniveau $L_{Ar,LT}$ van respectievelijk 50 en 45 dB(A). Voor wat betreft piekgeluiden (L_{AMax}) gelden normwaarden van respectievelijk 70 dB(A) voor de dagperiode en 65 dB(A) voor de avondperiode.

7.2 Op grond van artikel 2:18, eerste lid, aanhef en onder b, van het Activiteitenbesluit blijft bij het bepalen van de geluidsniveaus, bedoeld in de artikelen 2.17 (...) buiten beschouwing: (...) b. het stemgeluid van bezoekers op het open terrein van een inrichting voor sport- of recreatieactiviteiten.

7.3 Bij het bepalen van het maximaal geluidsniveau (L_{AMax}), bedoeld in artikel 2.17, 2.17a dan wel 2.20, blijft op grond van artikel 2:18, derde lid, aanhef en onder b, van het Activiteitenbesluit buiten beschouwing het geluid als gevolg van: (...) b. het verrichten in de open lucht van sportactiviteiten of activiteiten die hiermee in nauw verband staan.

8. Eiseres heeft in beroep aan de hand van een memo van <...>, werkzaam bij Ingenieursbureau M+P te Aalsmeer, de resultaten van de geluidmetingen van ODH betwist. Volgens haar is sprake van een grotere overschrijding van het toegestane geluidsniveau, en is bovendien bij de beoordeling onvoldoende rekening gehouden met het stemgeluid van spelers en bezoekers en ook met het specifieke geluid dat wordt veroorzaakt door de beoefening van padel (slaan tegen de bal en het geluid van de bal wanneer deze via de glazen wand wordt gespeeld). Daarom meent eiseres dat verweerder niet van handhavend optreden mocht afzien.

9. De rechtbank stelt voorop dat niet in geschil is dat in de avondperiode sprake is van een overtreding van artikel 2.17 van het Activiteitenbesluit voor wat betreft het langtijdgemiddelde geluidniveau $L_{Ar,LT}$ dat wordt veroorzaakt door het gebruik van de padelbanen. Wel verschillen partijen van mening over de mate van overschrijding, en over de wijze waarop verweerder hierop had moeten reageren.

10. Gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, zal in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met bestuursdwang of een last onder dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan worden gevergd, dit niet te doen. Dit kan zich voordoen indien concreet zicht op legalisatie bestaat. Voorts kan handhavend optreden zo onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien.³

11. In geval van milieuovertredingen hanteert verweerder de Landelijke Handhavingsstrategie (LHS) als handhavingsbeleid. Aan de hand van de LHS wordt bepaald welke interventie passend is in geval van overtreding van een bij of krachtens de wet gesteld voorschrift. Daarbij zijn de ernst van de overtreding en het gedrag van de overtreder leidend. In dit geval is volgens verweerder sprake van een beperkte overschrijding van de geluidnormen in de avondperiode. Aannemelijk is dat de vergunninghouder zich daarvan niet bewust is geweest. Daarbij komt dat ODH vergunninghouder naar aanleiding van het geluidrapport van 3 november 2020 heeft laten weten dat er geen sprake was van een overtreding van de geluidnormen. Uit de LHS volgt dan dat vergunninghouder eerst de gelegenheid moet worden geboden tot herstel alvorens tot handhaving wordt overgegaan. Verweerder heeft vergunninghouder daarom een waarschuwingsbrief gezonden en het verzoek om handhaving vooralsnog afgewezen.

12. De rechtbank heeft met het oog op de beoordeling van het beroep voor wat het aspect geluidhinder betreft de StAB als deskundige benoemd. De bestuursrechter mag zijn oordeel in beginsel baseren op de inhoud van het schriftelijk verslag van een deskundige als bedoeld in artikel 8:47 van de Awb. Dat is slechts anders, indien dat verslag onvoldoende zorgvuldig tot stand is gekomen of anderszins zodanige gebreken bevat, dat het niet aan de oordeelsvorming ten grondslag mag worden gelegd.⁴

13. Naar het oordeel van de rechtbank, dat in grote lijnen is gebaseerd op het rapport van de StAB, zijn er voldoende aanknopingspunten om aan te nemen dat in de avondperiode sprake is van een grotere overschrijding van het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$), veroorzaakt door de inrichting in een representatieve bedrijfssituatie, op de gevel van de woning van eiseres dan door verweerder op basis van de rapportage van de ODH is aangenomen. Hierbij is het volgende van belang.

14.1 Volgens paragraaf 5.2 van Module A van de Handleiding meten en rekenen industrielawaai 1999 moeten metingen zoveel mogelijk worden uitgevoerd tijdens een representatieve bedrijfssituatie. Dat houdt in dat de resultaten van de meting of berekening volgens de Handleiding kenmerkend moeten zijn voor de geluidssituatie over een langere beoordelingsperiode. De meting van 12 oktober 2020 had betrekking op een situatie waarin rustig werd gespeeld. Bovendien waren de banen niet gedurende de gehele avond in gebruik. Volgens de StAB was daarom op die avond geen sprake van een representatieve situatie. De rechtbank ziet geen aanleiding om hierover anders te oordelen.

³ Zie als voorbeeld de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 17 maart 2021, ECLI:NL:RVS:2021:574.

⁴ Zie de overzichtsuitpraak van de Afdeling van 28 september 2016, ECLI:NL:RVS:2016:2582.

Daarom volgt de rechtbank niet het betoog van verweerder en van belanghebbende dat in de kern hierop neerkomt dat bij de beoordeling van de vraag in hoeverre het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$), wordt overschreden, uitsluitend zou moeten worden uitgegaan van de feitelijke situatie zoals de ODH die aantrof tijdens de op 12 oktober 2020 uitgevoerde geluidsmeting. Die situatie was immers niet representatief te achten.

14.2 De StAB stelt verder dat niet is na te gaan of de met het oog hierop toegepaste bedrijfsduurcorrectie door ODH juist is toegepast. Wel is vermoedelijk van een te hoge correctie uitgegaan. Dit is als volgt toegelicht. Tijdens de meting op 12 oktober 2020 is een bedrijfsduurcorrectieterm van 4,3 dB gehanteerd, die is gebaseerd op uitgefilterd menselijk stemgeluid (dat niet meetelt) en het rustiger spelen met pauzes. De bedrijfsduur mag niet worden verkort door de tijdsduur waarin gesproken werd, in mindering te brengen op de totale tijdsduur. Het stemgeluid trad immers op binnen de tijdsduur waarin padel werd gespeeld. De StAB heeft daarom niet kunnen nagaan in welke mate ODH de bedrijfsduur heeft verkort. Wel veronderstelt de StAB dat de overschrijding van de geluidgrenswaarde voor het $L_{Ar,LT}$ uit het Activiteitenbesluit milieubeheer groter zal zijn dan 3 dB(A) indien op een avond representatief, dat wil zeggen continu en intensief, gebruik wordt gemaakt van de padelbanen. De StAB heeft, mede aan de hand van de uitgebreide gegevens van ingenieursbureau DGMR met betrekking tot het door padelbanen veroorzaakte geluidsniveau, een representatieve bedrijfssituatie vastgesteld waarin vier geofende spelers continu van de banen gebruik maken. Een bedrijfsduurcorrectie is daarbij niet van toepassing, en het menselijk stemgeluid is niet meegenomen omdat dit ondergeschikt is aan het geluid dat wordt veroorzaakt door het slaan van de bal. Aan de hand van deze gegevens heeft de StAB gedurende de avondperiode op de gevel van de woning van eiseres een geluidsniveau berekend van 48 dB(A) op 1,5 meter hoogte en van 51,1 dB(A) op 5 meter hoogte. In deze waarden is een straffactor van 5 dB voor het hoorbaar impulsvormige karakter van het geluid verwerkt. Het maximale geluidsniveau (L_{Amax}) is berekend op 62 dB(A) op 1,5 meter hoogte en 65 dB(A) op 5 meter hoogte. Dit L_{Amax} is niet hoger dan de normwaarde voor de avondperiode, nog daargelaten dat sportactiviteiten niet meetellen bij het bepalen van het L_{Amax} . Bij de beantwoording van de 2^e door de rechtbank gesteld vraag (namelijk of sprake is van een grotere overschrijding van het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau dan in de rapportage van de ODH is aangegeven) heeft de StAB opgemerkt dat in geval van een representatieve bedrijfssituatie, waarin de banen (vrijwel) continu worden gebruikt door geofende spelers, sprake zal zijn van een grotere overschrijding van de geluidgrenswaarde voor de avondperiode dan de 3 dB waarvan ODH is uitgegaan als uitgangspunt voor de beslissing op het handhavingsverzoek. Uit de indicatieve berekening volgt immers dat het $L_{Ar,LT}$ bij de woning van eiseres in de avondperiode 51,1 dB(A) kan bedragen.

15. De rechtbank is, gelet op het rapport van de StAB, van oordeel dat er voldoende aanknopingspunten zijn om te twijfelen aan de juistheid van de geluidmetingen van de ODH die ten grondslag liggen aan het bestreden besluit. In geval van een representatieve bedrijfssituatie, waarin de padelbanen (vrijwel) continu worden gebruikt door geofende spelers, is sprake van een grotere overschrijding van de geluidgrenswaarden voor de avondperiode dan de 3 dB waarvan ODH is uitgegaan als uitgangspunt voor de beslissing op het handhavingsverzoek. De decibelschaal is een logaritmische schaal. Dit betekent dat een toename van 3dB grofweg gelijkstaat aan een verdubbeling van het geluidniveau. Gelet op de door de StAB berekende geluidniveau's is naar het oordeel van de rechtbank sprake van

een aanzienlijke overschrijding van het toegestane langtijdgemiddelde geluidniveau $L_{Ae,LT}$ voor de avondperiode, en niet van een beperkte overschrijding zoals door verweerder is gesteld. Daarom kon verweerder niet in redelijkheid volstaan met het geven van een waarschuwing, maar had, gelet op de beginselplicht tot handhaving, direct handhavend moeten worden opgetreden. Het hierop betrekking hebbende betoog van eisers slaagt. In de overwegingen 20 en volgende van deze uitspraak zal de rechtbank aangeven welke consequenties zij aan dit oordeel verbindt.

Lichthinder

16. Verweerder heeft bij de beantwoording van de vraag of lichthinder optreedt toepassing gegeven aan de Richtlijn Lichthinder van de Nederlandse Stichting voor Verlichtingskunde (NSVV, hierna: de Richtlijn). Op grond van de Richtlijn geldt voor landelijke gebieden voor de periode van 7.00 uur - 23.00 uur voor verlichtingssterkte een grenswaarde van 5 lux op de gevel en voor lichtsterkte een grenswaarde van 7.500 candela (cd).

17. ODH heeft in de dag- en avondperiode van 18 februari 2020 een lichtonderzoek uitgevoerd. Tijdens het onderzoek is vastgesteld dat de verlichting van beide padelbanen aanstond, terwijl slechts één baan in gebruik was. Dit is in strijd met artikel 3.148, eerste lid, onder b, van het Activiteitenbesluit. Vergunninghouder heeft de baanverlichting aangepast zodat deze is uitgeschakeld als een baan niet in gebruik is, hetgeen door eiseres aan de toezichthouder is bevestigd. De resultaten van het onderzoek zijn neergelegd in het rapport van 24 maart 2020. In het rapport is geconcludeerd dat de verlichtingssterkte op de gevel van de woning van verzoekster ten hoogste 0,19 lux bedraagt. Daarnaast is voor de gevel van de woning een lichtsterkte van ten hoogste 135 candela (cd) vastgesteld.

18. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder voor de beoordeling van de lichthinder aansluiting kunnen zoeken bij de Richtlijn. De rechtbank wijst daarbij op de Nota van Toelichting bij het Activiteitenbesluit, waaruit volgt dat er voor de vaststelling of er sprake is van hinder weliswaar geen universele definitie van het begrip "lichthinder" beschikbaar is, maar dat de algemene richtlijnen betreffende lichthinder van de NSVV daarvoor als uitgangspunt kunnen worden gehanteerd.⁵ Eiseres heeft de resultaten in het rapport van ODH van 24 maart 2020 niet gemotiveerd betwist. Daarom oordeelt de rechtbank dat verweerder dit rapport aan het bestreden besluit ten grondslag mocht leggen. Gelet op de meetresultaten heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat er geen sprake is van onaanvaardbare lichthinder op de gevel van de woning van eiseres. Voor zover eiseres stelt dat in haar geval ook de tuin moet worden aangemerkt als hindergevoelig object is de rechtbank van oordeel dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat gedurende een langere periode van de dag mensen in de tuin verblijven. Deze beroepsgrond van eiseres slaagt niet.

Conclusie en gevolgen

19. Aangezien verweerder in verband met de berekende overschrijding van het langtijdgemiddelde geluidniveau ($L_{Ae,LT}$, met name in de avondperiode) bij representatief

⁵ Stb. 2007, 415, p. 181. Zie ook de uitspraak van de Afdeling van 13 november 2013, ECLI:NL:RVS:2013:1896.

gebruik van de padelbanen in redelijkheid niet heeft kunnen volstaan met het geven van een waarschuwing aan belanghebbende, is het beroep gegrond. De rechtbank zal daarom het bestreden besluit van 11 juni 2021 vernietigen voor zover dit betrekking heeft op het aspect geluidhinder. Verweerder krijgt ingevolge artikel 8:72, vierde lid, aanhef en onder b, de opdracht om binnen zes weken na de datum van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen.

20. Met het oog op het door verweerder te nemen nieuwe besluit wordt nog het volgende overwogen. Uit het rapport van de StAB blijkt dat de geluidbelasting op de woning van eiseres bij plaatsing van een 3 meter hoog geluidsscherm (schutting) op de perceelsgrens aanzienlijk (namelijk met 13 tot 15dB) kan worden gereduceerd. Een scherm of schutting kan daarmee een goede oplossing zijn om overschrijding van het $L_{Ae,LT}$ tegen te gaan en zal ook een aanzienlijke reductie kunnen geven voor de piekgeluiden. Eiseres heeft weliswaar tijdens de zitting benadrukt geen scherm of schutting op de perceelsgrens te wensen, maar het staat verweerder vrij om bij het nemen van een nieuw besluit over het handhavingsverzoek rekening te houden met het gegeven dat inmiddels een omgevingsvergunning is verleend voor plaatsing van een dergelijk geluidsscherm. De rechtbank merkt op dat de voorzieningenrechter inmiddels het verzoek van eiseres om een voorlopige voorziening met betrekking tot deze omgevingsvergunning heeft afgewezen bij uitspraak van 1 september 2022.⁶ Voor zover het vergunde geluidsscherm nog niet is geplaatst kan overschrijding van het $L_{Ae,LT}$ ook worden tegengegaan door de openingstijden van de padelbanen (en daarmee het feitelijk gebruik) gedurende de avondperiode te beperken.

21. De rechtbank ziet aanleiding om verweerder te veroordelen tot vergoeding van de kosten die eiseres redelijkerwijs heeft gemaakt. Het betreft twee declaraties van het door eiseres ingeschakelde ingenieursbureau M+P te Aalsmeer, met een totaalbedrag van € 1.063,54. Ook zijn door eiseres kosten gemaakt van € 2.601,50 in verband met een second opinion door Het Geluidburo BV te Haarlem. Deze second opinion is opgemaakt in het kader van de mogelijkheid die eiseres is geboden om te reageren op het deskundigenrapport van de StAB. Van overige voor vergoeding in aanmerking komende kosten, verband houdend met deze procedure, is de rechtbank niet gebleken. Het totaal door verweerder te vergoeden bedrag is dus € 3.665,04. Verder dient verweerder het door eiseres betaalde griffierecht te vergoeden.

⁶ ECLI:NL:RBDHA:2022:8757.

Beslissing

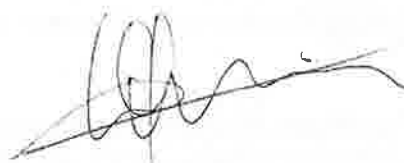
De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 11 juni 2021, uitsluitend voor zover bij dit besluit het verzoek is afgewezen om handhavend op te treden tegen de niet-naleving van de voorschriften van het Activiteitenbesluit milieubeheer met betrekking tot het geluidniveau veroorzaakt door de padelbanen op het tennispark "De Oude Eik" te Wassenaar;
- bepaalt dat verweerder binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder tot vergoeding van de door eiseres gemaakte proceskosten tot een bedrag van € 3.665,04;
- bepaalt dat verweerder het door eiseres betaalde griffierecht van € 181,- vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.J. Waterbolk, rechter, in aanwezigheid van mr. L. Lemmen, griffier. De uitspraak is uitgesproken in het openbaar op 22 december 2022.

griffier

rechter

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op:

23 DEC 2022**Bent u het niet eens met deze uitspraak?**

Als u het niet eens bent met deze uitspraak, kunt u een brief sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin u uitlegt waarom u het er niet mee eens bent. Dit heet een beroepschrift. U moet dit beroepschrift indienen binnen 6 weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. U ziet deze datum hierboven.